

Planeta se fracturează financiar, exprimând apusul treptat, dar ireversibil a hegemoniei dolarului și sistemului financiar american, la nivel global;

Extraterritorialitatea dreptului american contestată tot mai mult de Sudul Global, cu efecte dezastruoase pe termen mediu și lung pentru economia SUA;

Antiamericanismul și antisemitismul în Europa, fenomene în creștere și extindere spre alte regiuni ale planetei; China - „porumbelul păcii”, implicare directă în soluționarea pe cale politică a conflictelor din Orientul Mijlociu, Africa, Asia-Pacific și Europa;

Arctica - mize geoeconomice și geostrategice ale marilor puteri și sursa pentru noi războaie hibride între titani; Bătălia pentru Casa Albă, un război al nervilor și o fracturare a societății americane, până în prag de război civil;

România - atentat la democrație

Sunt câteva teme de mare actualitate care îngrijorează cancelariile occidentale și nu numai, teme care ar putea face obiectul analizei și dezbaterilor în mediile politice, academice și esoterice, pentru a înțelege mai bine mișcările care creionează o nouă hartă a geopoliticii planetare, chiar sub ochii noștri. Deci, să încercăm să dezvoltăm aceste subiecte și să sugerăm și unele soluții de ieșire din această „surpriză geostrategică” pe care societatea românească o înghite cu greu din lipsă de informare și din ignoranța criminală a conducătorilor, aserviți propagandei și intereselor corporațiilor străine!

„Adio petro-dolar, bun venit petro-yuan sau crypto-brics?”

„Petro-dolar pact” se referă la Acordul semnat de Arabia Saudită și SUA în 1970, care prevedea că toate tranzacțiile cu petrol să se efectueze exclusiv în dolari americani. Datorită acțiunilor unilaterale ale SUA de a aplica sancțiuni economice și a bloca conturile în dolari ale țărilor ce nu se supun politicilor americane, etichetate, de multe ori nejustificat ca fiind state aparținând „axei răului”, sau care întrețin relații comerciale cu acestea, au apărut mișcări semnificative pe piețele financiare globale, ajungându-se în prezent la un curent tot mai puternic de susținere a dedolatării în tranzacțiile cu petrol, produse și servicii financiar bancare, cât și în alte tranzacții comerciale. Recent, Arabia Saudită, cel mai mare producător și exportator mondial de petrol (care deține și cele mai mari zăcăminte la nivel planetar), a anunțat că renunță la „petro-dolari”, tranzacțiile efectuându-se în yuani (pentru tranzacțiile cu China) sau în alte devize. Exemplul a fost repede urmat și de alte state membre OPEC (care în înțelegere cu China și Rusia), au adoptat același sistem

de plăți.

Potrivit lui J. P. Morgan: „dedolarizarea semnifică reducerea folosirii dolarului american în comerțul internațional și în tranzacțiile financiare, în favoarea monedelor naționale, situație generată de mecanismele agresive utilizate de SUA, care a folosit dolarul ca armă geopolitică puternică. „FMI adaugă că: „în mod gradual, dolarul se află în declin de popularitate, majoritatea băncilor centrale și fondurile de rezervă și guvernamentale, nu mai apelează la dolar, ci la euro”. De asemenea se observă o concomitență a basculării vânzărilor obligațiilor americane de către Cina, care se debarasează de T-bonduri în ritmul zecilor și sutelor de miliarde de \$/an.

Surprinzător, că Japonia care prin Banca Norinchukin a procedat numai în luna iunie 2024, la vânzarea de obligațiuni americane în valoare de 63 miliarde \$. Țări din Asia, America Latină, Orientul Mijlociu Extins, au aderat la această mișcare, care tinde a deveni globală, de renunțare la tranzacțiile cu petrol în dolari, pentru a se proteja de abuzurile de putere și încredere a băncilor americane și a filialelor lor din toată lumea. Această mișcare a trecut, voit sau nevoit neobservată în Europa, însă aceste date indică în mod clar că tendința de descentralizare a operațiunilor monetare și financiare, anunță sfârșitul hegemoniei dolarului și a sistemului SWIT și EUROCLEAR, aflate sub control american și care asigură o monitorizare atentă a tuturor tranzacțiilor în dolari la nivel planetar.

Implicațiile geopolitice ale acestor măsuri sunt hotărâtoare pentru viitor, întrucât mai multe tranzacții scapă de hegemonia dolarului și a sistemului SWIT (China, Rusia și statele BRICS lucrează pentru adoptarea propriului sistem); mai multe scapă de sancțiunile extraterritorialității legilor americane; mai multe tranzacții comerciale sunt în afara „liniei de mira” a legislației americane. În Europa, situația devine îngrijorătoare datorită statutului de vasalitate profundă față de SUA, fapt pentru care, companiile europene sunt amenințate direct și fără jenă de către reprezentanții «statului profund» că, dacă folosesc sistemul de plăți internaționale pus la punct de UE, sunt considerate ca fiind ostile SUA pentru că fac comerț cu țări considerate de SUA ca făcând parte din «axa răului».

Aceste intimidări și amenințări merg până la limita „terrorismului-monetar” ceea ce simbolizează un control și o dependență comercial-monetară a UE față de instrumentele de presiune folosite de administrațiile americane. Slăbiciunea Europei și în acest domeniu strategic, o face să pară un actor geopolitic nerelevant în marele joc din care va rezulta o Nouă Ordine Mondială și o Nouă Ordine

Monetară, la care va asista ca simplu spectator. În concluzie, apreciem că, asistăm la un adevărat război al monedelor care se joacă pe tărâmul dreptului internațional și plăților internaționale, care este de fapt, fața nevăzută a agendei «Sudului Global» pentru a limita și în final, a pune capăt dominației mondiale anglo-americane.

Dreptul ca armă de război

Extraterritorialitatea legislației americane, a devenit o afacere rentabilă pentru administrațiile americane, indiferent de coloratura politică. Dreptul internațional recunoaște fiecărei națiuni dreptul de a urmări autorii anumitor fapte infracționale comise în exteriorul frontierelor sale, când se încalcă propriile legi, amenință ordinea publică, interesul național sau Constituția, o trădare cu inamicul. Pentru aceasta, este nevoie să fie îndeplinite anumite condiții, să fie constituit un „nexus”, adică o legătură directă sau indirectă cu autorul urmărit.

De altfel, pentru crimele internaționale ca: terorismul, crimele de război, crimele împotriva umanității sau genocidul, se aplică un drept specific internațional imprescriptibil. Aplicarea acestui drept se face în funcție de diverși factori.

Indiferent că ești țara puternică sau slabă, capacitatea de a putea face urmărirea infractorilor în afara frontierelor naționale nu este la fel. China, Iran, Rwanda, Turcia, Israel, Rusia au fost de multe ori desemnate vinovate de acțiuni agresive de intimidare sau eliminare a opozanților în afara frontierelor, din rațiuni politice interne. De multe ori se luau măsuri de blocare a conturilor bancare, și a bunurilor deținute în străinătate, sau se solicitau guvernelor din țările de adopție, extrădarea forțată, așa cum s-a întâmplat recent cu opozanții kurzi din Suedia care au fost extrădați în Turcia, în schimbul acordului Turciei pentru aderarea Suediei la NATO, chiar dacă se cunoștea că vor fi supuși la torturi, ceea ce nu onorează democrația europeană.

SUA se disting printr-o concepție extensivă a acestor dispoziții ale dreptului internațional. Începând cu 1977, a fost adoptată o lege de pedepsire a corupției agenților economici străini (Foreign Corrupt Practices Act sau FCPA), care a fost modificată în 1990 cu prevederi la societățile comerciale străine concurente celor americane, SUA creionându-și propriile reguli în interiorul legii mondiale, profitând de hegemonia dolarului în tranzacțiile internaționale, de puterea lor financiară și de rețeaua de societăți comerciale și bancare, prezente peste tot în lume. În deplină ilegalitate, SUA impun propriile legi restului lumii, ceea ce conduce la apariția de conflicte și perturbări în comerțul internațional, în mișcarea capitalului și a plăților bancare, instaurându-se la nivel global un sistem totalitar care vizează ruina adversarilor și aducerea lor în stare de vasalitate față de America.

Pentru a contrabalansa influența acestui nou capitalism totalitar, țările membre BRICS și OCS s-au aliat pentru a găsi soluții și strategii menite să înfrunte hegemonia sistemului financiar american. Pentru realizarea unei politici statale de globalizare a extraterritorialității sistemului juridic american, Departamentul de Justiție (DOJ) și Security Exchange Commission (SEC) au primit atribuțiuni, inițial de luptă împotriva corupției companiilor americane, apoi, s-au extins la cele străine care făceau afaceri pe teritoriul SUA sau cu dolari pe terțe piețe, vizate fiind tranzacțiile efectuate în Asia.

Prin legislația numită FACTA (Foreign Account Tax Compliance Act), se obligă orice bancă sau instituție financiară să verifice dacă clienții beneficiază de fiscalitate națională mai avantajoasă decât în SUA. Legea FACTA devine o armă eficace care este utilizată și în alte scopuri decât în lupta împotriva corupției, transformându-se într-o afacere rentabilă pentru SUA prin sancțiunile ce le aplică concurenței. Ingerințele legislației americane în afacerile europene soldate cu sancționarea (aplicarea de amenzi usturătoare) companiilor care fac concurență celor americane sub diverse

pretexte, inclusiv că au colaborări comerciale cu firme aflate sub sancțiuni americane.

Această situație îngrijorează tot mai mult, deoarece s-a transformat într-un fenomen, când arbitrariul și ambiguitatea domină relațiile financiar-economice la nivel global. În concluzie, extraterritorialitatea dreptului american, este considerată abuzivă, ilegală și generatoare de conflictualități, care împing omenirea în direcția unei permanente amenințări și confruntări care îngădesc inițiativa și competitivitatea corectă în relațiile internaționale.

Curentul antiamerican - rădăcini și evoluții recente

Intenția Americii de a subordona economic, financiar, politic și militar Europa, are rădăcini adânci în lansarea Planului Marshall, conceput de SUA după încheierea celui de-al Doilea Război Mondial, plan destinat reconstrucției Europei de Vest, și asigurarea de aliați pentru SUA. Planul a fost semnat și intrat în vigoare la 3 aprilie 1948 în timpul administrației Truman.

Între 1948-1952, 16 state europene au beneficiat de credite, mărfuri și servicii, care la acea dată s-au cifrat la 14 miliarde dolari. De altfel, încă din 6 iunie 1944, SUA, își stabilise drept obiectiv colonizarea Franței, înlocuind al treilea Reich care ocupase cu trupe pe teritoriul francez, cu trupe americane de ocupație, sens în care președintele Roosevelt a creat AMGOT (Allied Military Government of the Occupied Territories) vizând instalarea unor guverne militare americane în teritoriile eliberate de sub ocupația nazistă.

Prin acest sistem de protectorat american, AMGOT priva statele de orice suveranitate și de capacitatea de a bate propria monedă. Modelul american a fost transformat în realitate de către URSS care a instituit un regim de protectorat prin instalarea de guverne conduse de cominterniști, aservite Moscovei și protejate de trupele de ocupație sovietice. Așa s-a creat „lagărul socialist” CAER-ul și Tratatul militar de la Varșovia, în Europa de Est și Balcani, care s-a întins pe durata unei jumătăți de secol. Față de măsura administrației americane de transformare a Franței în protectorat, generalul De Gaulle, a avut o poziție fermă de respingere, creând Comitetul Francez de Eliberare Națională (CFLN) și a anunțat la 24 august 1944, eliberarea Parisului de către soldații francezi, care au intrat primii în capitala franceză în baza unei înțelegeri tacite între generalul De Gaulle și Comandantul șef al forțelor aliate, generalul Dwight Eisenhower.

Generalul De Gaulle, a refuzat în fiecare an să participe la celebrarea comemorării debarcării aliaților anglo-americani în cadrul operațiunii „Overlord”, în semn de protest față de atitudinea arogantă a SUA de a nu invita să participe la operațiunea militară și forțele rezistenței franceze aflate sub comanda Generalului. Deși oficial SUA a renunțat la ocuparea militară a Franței, totuși pentru a menține sub control și influența evoluțiile politice din Europa de Vest, CIA a creat o rețea de organizații paramilitare clandestine, bine dotate cu echipamente de comunicații, înarmate și bine camuflate în locații protejate de ochii indiscreți ai presei sau serviciilor de contraspionaj locale, organizații subordonate stațiilor CIA instalate în țările respective. Organizații ca: Gladio, Cagula aveau drept misiuni de a penetra informativ partidele comuniste și sindicatele pentru a depista agenții KGB și a contracara propaganda sovietică și tendința de instalare de guverne promoscovite în Europa de Vest.

De numele acestor organizații sunt legate unele acțiuni de eliminare fizică a unor lideri de stânga și sindicaliști, prin organizarea de atentate în timpul unor manifestații de stradă contra guvernelor conservatoare sau de extremă dreapta. Referindu-ne la vasalitatea UE în relația cu SUA, nu putem să nu amintim de reacția „promptă” a UE (la presiunea administrației Biden) de a bloca conturile unor companii rusești care activau pe piața europeană, pentru a achita ajutorul de 50 mld \$ promis de SUA, dar achitat de UE prin această manevră. Recent, cu „mândrie neo-marxistă” UE anunță că o primă tranșă de 1,5 mld Euro, din profitul realizat de firmele rusești, a fost direcționată spre

Ucraina. Este interesant că, partea rusă a anunțat că, la rândul ei va aplica sancțiuni de acest gen companiilor europene și americane care mai activează pe piața rusească și statelor care au furnizat și furnizează armament, echipamente militare, aeronave de luptă și orice mijloace logistice care sprijină Ucraina.

Deja guvernul nipon a reacționat la măsura luată de Moscova de a interzice intrarea în țară pe termen nelimitat a unui număr de cetățeni și reprezentanți de companii care sunt implicate în cooperarea economică și militară cu Ucraina. Lista conține nume, de la premierul Kishida, președinții celor două camere, membri ai cabinetului, jurnaliști. De asemenea, sunt vizați și: președintele Agenției Japoneze de Cooperare Internațională Tanaka Akihiko (care în iulie 2023 a vizitat Ucraina), PDG Grupului Rakuten, Mikitani Hiroshi (care în septembrie 2023 a vizitat Ucraina împreună cu șeful diplomației la acea dată, Hayashi Yoshimasa). Aceleași interdicții au fost aplicate și președintelui Toyota Motor, Toyoda Akio și a președintelui Amemiya Makoto, al unei companii care fabrică utilaje de deminare care au fost livrate Ucrainei la începutul lunii iulie 2024.

Situația devine tensionată între cele două țări, întrucât sancțiunile rusești sunt în replică la măsurile luate de către guvernul nipon asupra a 11 persoane și 42 companii rusești. Tensiunea între cele două țări a escaladat și în plan militar, guvernul nipon s-a văzut nevoit să apeleze la Germania, Franța și Italia, pentru a organiza în comun manevre militare menite să descurajeze amenințările tot mai frecvente venite din partea Rusiei și Chinei în apropierea insulei Hokaido. Drept urmare, avioane de luptă japoneze, F-35 au făcut echipă cu avioanele germane Eurofighter pentru un exercițiu comun la baza militară Chitose. În lunile iulie și august sunt prevăzute antrenamente cu forțe aeriene din Franța, Spania și Italia, care și-au trimis deja aeronavele în zonă. În privința listei negre pentru Europa, pe lângă personalități politice, guvernamentale și jurnaliști, sunt menționate și numele unor conducători de companii care operează pe piața rusească și Slavă Domnului că sunt cu sutele firmele germane și franceze, unele de top din diverse domenii.

Deci, sancțiunile economice, indiferent cine le aplică, conduc la tensiuni, neîncredere și stări conflictuale care afectează pacea, stabilitatea, cooperarea și prosperitatea în lume. Drept urmare, cred că este momentul unor dezbateri internaționale pe această temă pentru a îngrădi abuzul de putere și unilateralismul deciziilor. Curentul antiamerican și în general, antioccidental, se datorează în mare măsură politicilor cu dublă măsură practicate de SUA și Europa în relațiile cu „ceilalți”, pe care îi tratează cu aroganță și dispreț, dacă nu se supun regulilor și „valorilor” democratice impuse de Occident. Evoluțiile din fâșia Gaza și Cisiordania au oferit un nou prilej pentru ca opinia publică internațională să condamne acțiunile militare israeliano-americanobritanice de exterminare a populației palestiniene al căror loc va fi ocupat de coloniștii evrei, palestinienii urmând să ia calea pribegiei pentru a fi primiți de vecinii lor din Orientul Mijlociu sau de alte state pline de omenie.

Drama palestinienilor seamănă cu cea a kurzilor care au fost împrăștiați în tot arealul, inclusiv în Iran, în ciuda promisiunilor americane de implicare în combaterea organizației teroriste Statul Islamic, alături de forțele de coaliție americane, în schimbul sprijinului pentru crearea unui stat kurd. În plus, ca și palestinienii, poporul kurd a fost folosit ca moneda de schimb între americani sau între europeni și Turcia. Interesant că, în universitățile din SUA și Europa, dar și din unele state arabo-musulmane au avut loc și vor escalada manifestații de solidaritate cu poporul palestinian și contra abuzurilor de putere practicate de guvernul Netanyahu, soldate cu uciderea a peste 50.000 civili (din care mii de copii) și zeci de mii răniți și mutilați pe viață.

Anunțul premierului israelian, repetat cu ocazia conferințelor de presă, că, operațiunile militare de lichidare fizică a liderilor militari și politici ai Hamas și Hezbollah indiferent unde se ascund, nu se vor opri până nu-și ating obiectivele, vor tensiona și mai mult situația din Orientul Mijlociu Extins, anunțând o pregătire pentru o confruntare militară de anvergură între Israel, sprijinit de coaliția americano-britanică și Iranul sprijinit de unele țări arabo-musulmane, Rusia, China și Turcia care au

interese geoeconomice și geostrategice în regiune.

Care va fi atitudinea SUA și NATO față de Turcia (țară membră a alianței) ar putea duce la noi fracturi la nivelul luării deciziilor în cadrul Alianței, cu efecte negative, inclusiv în ceea ce privește sprijinul logistic al Ucrainei în războiul cu Rusia. În acest climat de convulsii și surprize strategice, România trebuie să urmărească cu atenție și pragmatism evoluțiile din zona Orientului Mijlociu și a relației SUA-NATO-Turcia, știind că Marea Neagră a devenit un câmp de confruntare având drept protagoniști actori cu relevanță economică și militară. Important este ca, România să-și folosească toate pârghiile democratice pentru a reuși exploatarea zăcămintelor de gaze și petrol din zona economică a Mării Negre, prin asociere cu companii puternice occidentale în măsură să asigure securitatea operațiunilor în fața unor posibile amenințări din partea Rusiei. Lectură, nu prea plăcută, dar sper să fie utilă!

Gl. Bg. (rtr) Gheorghe Dragomir

INDEPENDENȚA
ROMÂNĂ

*Independența
prin Cultură*